

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ 2015. május 10.

ESZTERGOMBAN JÁRTUNK

Mindszenty József bíboros, hercegprímás tisztelői ez évben három kerek évfordulót ünnepelnek: 1915-ben szentelte pappá Mikes János megyéspüspök a szombathelyi székesegyházban; 1945-ben nevezte ki XII. Piusz pápa Esztergom érsekévé; 1975 május 6-án költözött vissza Teremtőjéhez. E kerek évfordulók – Mindszenty jubileumi év – alkalmából országos Mindszenty zárandoklat volt 2015. május 2-án, szombaton Esztergomban.

Plébániánkról sajnos csak négyen mentünk, talán a hűvös, esős idő sokakat elriasztott az utazástól. A zárandokok tömege megtöltötte a bazilikát, jöttek busszal, autóval, gyalog, kerékpárral és fiatalok a Dunán kenuval is. Sok pap, püspök atya, seminarista is eljött, nemcsak hazánkból, hanem határokon túlról is.

A 10:30-kor kezdődő misét Erdő Péter bíboros úr celebrálta, homíliát Ternyák Csaba püspök atya mondott. Beszédében felidézte Mindszenty bíboros életének egy - egy mozaikját – gazdag lelki – szellemi örökségeit, hihetetlen munkabírását, mellyel szolgálta rábízott közösségeit, védte egyháza és népe szabadságát - s mindezért lejáratast, kínzást, börtönt, száműzetést kellett elszenvednie. De reménye és hite végig megmaradt. „Nem lehetünk...olyanok és nem viselkedhetünk úgy, mint akinek nincs reményük és hitük” írta 1948-ban.

A szentmise után a bíboros úr és a papság az attemplomban megkoszorúzta Mindszenty bíboros sírját, majd közösen imádkoztunk mielőbbi boldoggá és szentté avatásáért, hazánkért, egyházunkért. Kora délután került sor Mindszenty bíboros szobrának felavatására és megáldására a Szent Adalbert Központ vezető úgynevezett Sötétkapu bejáratánál. A szobor az „Imádság Magyarorszáért” címet viseli. (Szép – Nekem tetszik – a bíboros úr székében ülve, fejét lehajtva, összekulcsolt kézzel elmélyülten imádkozik.) Alkotója V. A. Szurovcev orosz szobrászművész és csoportja létrejöttéhez az oroszországi székhelyű Békességszerzők és Béke Alapítvány ezzel az emlékmű-állítással fejezte ki tiszteletét a hercegprímásnak.

Esztergom polgármester asszonya, a szobor alkotójának és az alapítvány képviselőjének beszéde után került sor a szobor leleplezésére, megáldására. A talapzatra a hercegprímás szavai vésettek: „Imádkozom az igazság és a szeretet világaért!..”

Hála a Jóistennek, hogy jelen lehettünk ezen az engesztelő zárandoklaton, és köszönet Tóni atyának a „fuvarért”.

Alexiu Erzsébet, Tóthné Judit

PÜNKÖSDI TRIDUUM SZÓNOKA

Cseh Péter Mihálynak hívnak, 1983-ban születtem Makón. Földeákon nőttem fel. Pécsen szenteltek pappá 2009. december 5-én. Először Dombóváron a belvárosban voltam káplán. Majd 2010 nyaratól Vásárosdombón lettem kihelyezett káplán Kutas Attila mellett, miközben ő az újdombóvári plébánián szolgált. 2011. január végétől Pécsre küldött Mayer Mihály püspök atya a Szent Erzsébet plébániára. 2013. augusztus 1-től dr. Udvardy György püspök atya a mágocsi plébániára küldött kápláni szolgálatra, bikali lakhatással. 2014. augusztus elsejétől szekszárdi káplán vagyok, de Szálkán lakok.

Papi jelmondatom: „Nyújtsd ki a kezedet!” (Mk 3,5) Húszéves koromig eszembe se jutott, hogy pap legyek, bár rengeteget ministráltam és kamasz koromban elkezdtem imádkozni a rózsafüzért és naponta olvasni a Bibliát. Gyerekkori álmom az volt, hogy én legyek a világ legnagyobb focistája. Mindezért minden tölem telhetőt megtettem. Az igazi fordulatot a szegedi egyetemi éveim alatt tapasztaltam meg a katolikus fiatalok közösségében. Ekkor átéltem Jézus személyes szeretetét és a karizmatikus megújulás által eltöltött a Szentlélek ereje. Olyan változás kezdődött bennem, ami ahhoz hasonlítható, mint amikor a Forma 1-ben a tűzpiros Ferrari elindul és felpörögnek a motorok, kezdődik a verseny. Hatalmas verseny van a világban Jézus és a Sátán között. Persze ez a harc a színpalak mögött van, de egy egyszerű emberi találkozás mögött is innen jönnek a mozgató erők. Jézus már győzött. Tiszta tekintetével mindenkit magához hív. Hiszem, hogy Ő csak jót akar és derűs mosolyával bizalmat támaszt bennünk önmaga felé és egymás felé. Lényeges része az életemnek, hogy a Szentlélek vezetésére figyelek, mit mond most nekem az Egyház által, lelkievetőm által, saját tapasztalataim és a megerősítő jelek által is.

KEDVES BARÁTUNK!

Az elmúlt évek hagyományához híven Pünkösdhétfőn (25-én) újra megrendezésre kerül a Karizmák Ünnepe Máriaremetén, a Kisboldogasszony Bazilika Plébánia kertjében. Az esemény jelmondata: „Bátorság! Gyere, téged hív!” (Mk 10,49)

A program évek óta négy-ötezer látogatóval a Főegyházmegyénk egyik legfontosabb találkozója. Az ünnep házigazdája Dr. Erdő Péter bíboros úr. Az egész napos együttlétre ezúton hívjuk és várjuk a plébániák, az iskolák és intézmények csoportjait, a családokat, a közösségeket és a lelkesítő mozgalmakat.

Az esemény programja: 96 Sátornyitás (**Plébániánk 1 sátorral**)

106 Színpad programok, ill. sátrakban bemutatkozások

13:30 BENVIN SEBASTIAN MADASSERY SVD verbita atya, a Pápai Missziós Művek vezetője beszél hivatásáról „Szent Tamás földjétől Szent István földjéig” címmel.

156 Koncelebrált mise SNELL GYÖRGY püspök úr vezetésével

166 Az Eucharist zenekar koncertje

AZ ÉLET IGÉJE – 2015. MÁJUS

„De Isten, aki gazdag az irgalmasságban, igen nagy szeretetéből, mellyel szeretett minket, noha bűneink miatt halottak voltunk, Krisztussal együtt életre keltett” (Ef 2,4-5).

Isten, az Úr megjelent Mózesnek a Sínai hegyen, és e szavakkal nyilvánította ki, hogy ki is Ő: „Jahve, Jahve irgalmas és könyörülő Isten, hosszan tűrő, gazdag kegyelemben és hűségben” (Kiv 34,6). A héber Biblia ennek az irgalmas szeretetnek a leírására egy olyan szót használ (rahāmim), amely az anyaméhét idézi, ahonnan az élet fakad. Isten „irgalmasnak” nevezi magát, és ezzel elmondja, mennyire gondját viseli minden teremtményének, akár egy édesanya gyermekének: szereti, vele van, óvja és gondoskodik róla. A Biblia egy másik szót is használ (hesed), hogy még inkább kifejezze az irgalom-szeretet jellegét: hűség, jóakarát, jóság, szolidaritás.

A Magnifikátban Mária is a Mindenható irgalmáról énekel, mely nemzedékről nemzedékre megmarad (vö. Lk 1,50). Jézus is beszél Isten szeretetéről, és azt mondja, olyan, mint egy „Atya”, aki velünk van és odafigyel minden szükségünkre, kész megbocsátani, és mindent megad, amire szükségünk van: „fölkelti napját jókra is, gonoszokra is, esőt ad igazaknak is, bűnösöknek is.” (Mt 5,45) Szeretete valóban „nagy” és „gazdag”, ahogy olvassuk az efezusiakhoz írt levélben, amelyből az élet igéjét vettük: **„De Isten, aki gazdag az irgalmasságban, igen nagy szeretetéből, mellyel szeretett minket, noha bűneink miatt halottak voltunk, Krisztussal együtt életre keltett.”**

Pál szinte örömujjongásban tör ki Isten rendkívüli tetteit látva: halottak voltunk és életre keltett, új étellel ajándékozott meg minket. Az emberiség tragikus körülmények között élt a vétkek és a bűnök terhe alatt, rossz és önző vágyak fogságában, az Isten ellen lázadó rossz erők hatalmában. Isten azonban nem bünteti meg, hanem életre kelti: nem a harag vezérli, hanem az irgalom és a szeretet.

Jézus már utalt erre, amikor elmondta a példabeszédet a két fiú apjáról, aki tárt karokkal fogadta vissza embertelen körülmények közé süllyedt kisebbik fiát. Ez hangzott el a jó pásztortól szóló példabeszédben is, aki az elveszett bárány keresésére indul, vállára veszi és hazaviszi; vagy az irgalmas szamaritanus története is, aki bekötözte a rablók kezére került ember sebeit (vö. Lk 15,11-32, 3-7; 10,30-37).

Isten, az irgalmas Atya, akiről a példabeszédek szólnak, nem csak megbocsátott, hanem fia, Jézus életét ajándékozta nekünk, az isteni élet teljességét.

Ezért zeng a hála: **„De Isten, aki gazdag az irgalmasságban, igen nagy szeretetéből, mellyel szeretett minket, noha bűneink miatt halottak voltunk, Krisztussal együtt életre keltett.”**

Az élet igéje hallatán a mi szívünkben is öröm és hála törhet fel, mint annak idején Pál és az első keresztény közösség szívéből. Isten mindannyiunknak megmutatja, hogy „gazdag az irgalmasságban”, és „nagy szeretetéből” kész megbocsátani és újra bízni bennünk. Nincs olyan helyzet – bármilyen bűnös, fájdalmas vagy magányos körülmények között legyünk is –, hogy Ő ne lenne velünk, ne szegődne mellénk az úton. Mindig bizalommal van irántunk, lehetőséget ad és erőt, hogy föltámadjunk és mindig újakezdjünk.

Ferenc pápa két évvel ezelőtt március 17-én az első Úrangyala imádság alkalmával Isten irgalmáról beszélt. Aztán újra és újra előhozta ezt a témát. Akkor így szólt: „Isten arca egy irgalmas Atya arca, aki mindig türelmes... megértő, aki vár ránk és soha nem fárad bele, hogy megbocsásson...” Rövid üdvözlőlet így zárta: „Ő szerető Atya, aki mindig megbocsát, aki irgalmas szívű mindannyiunk iránt. Tanuljunk meg mi is irgalmasnak lenni mindenkivel.”

Felhívása konkrét útmutatás számunkra, hogy hogyan éljük meg ezt az igét.

Ha Isten gazdag az irgalomban és nagy szeretettel van irántunk, akkor mi is arra kapunk meghívást, hogy irgalmasok legyünk a többi emberrel. Ha Isten szereti a rosszakat is, akik az ellenségei, akkor nekünk is meg kell tanulnunk, hogy szeressük azokat, akik nem „szeretetremlőtoak”, sőt még az ellenségeinket is. Talán nem azt mondta Jézus: „Boldogok az

irgalmasok, mert majd nekik is irgalmaznak”? (Mt 5,7) Nem azt kérte: „Legyetek irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas”? (Lk 6,36) Pál is arra hívja meg az Istentől kiválasztott és szeretett közösségeket, hogy öltsek magukra „az irgalmasságot, a jóságot, alázatot, szelídséget és a türelmet” (Kol 3,12).

Ha hiszünk Isten szeretetében, akkor mi is tudunk majd szeretni, és felebarátaink mellé állunk a fájdalmas helyzetekben és a szükségben, mindent megbocsátunk, oltalmunkba vesszük őket és gondoskodunk róluk. Ha így élünk, tanúságot teszünk Isten szeretetéről, és akivel találkozunk, annak segítünk fölfedezni, hogy Isten gazdag az irgalomban és iránta is nagy szeretettel van. *Fabio Ciardi OMI*